

"OPĚT" MIMOŘÁDNÝ LIST

FARNÍHO SBORU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V NOSISLAVI

BOHOSLUŽBY OD KVĚTNÉ NEDĚLE

Od neděle 28. března 2021 se bohoslužby budou konat v kostele vždy od devíti hodin. Prostor se nám zdá dostatečně veliký, aby splnil podmínky nastavené současnými vládními nařízení. Pokud by počet přítomných překročil povolené zaplnění, probíhaly by bohoslužby opět dvoje podle ulic. Sledujte nástěnku před kostelem, internetové kanály a mimořádné listy.

Je třeba mít dobře nasazený respirátor. Služba u vchodu Vám místo podání ruky přátelsky pošpláchá obě ruce dezinfekcí. Sedejte si, prosíme, bez ohledu na svá obvyklá místa tak, abyste měli od ostatních bezpečný rozestup. Na kruchtě chodí jen varhaníci (je dost obtížné hrát v respirátoru), kdo by chtěl sedět výše a vidět faráři na plešku, může využít kruchtě nad apsidou. **Pokud se nebudete cítit zdraví, prosíme, účast odložte.** Nadále bude probíhat internetový přenos. **Chceme se účastnit shromáždění, ale nechceme, aby si z nich náš bratr či sestra odnesli něco, co si odnést nechtěli.** Nedělní konat nelze. Se společným zpěvem budeme hledat nějakou důstojnou variantu. V případě radikálního zhoršení epidemiologické situace oznámíme další postup. V kostele je zatím chladno, ale můžete si přinést z domu deku apod. Bohoslužby budou i nadále v kratší formě. Mimořádné listy budou distribuovány dosavadním příjemcům do Velikonoc. Těm, kdo by chtěli dostávat tištěné kázání do schránky i po Velikonocích, je velmi rádi budeme dodávat. Není to žádný problém! Mládež je obětavá. Ale prosíme, dejte nám to vědět. Ať neděláme zbytečně něco, oč nemáte zájem. Stejně platí i pro rozesílání emailů. Pokud by veřejné bohoslužby nebylo možné konat, tak se k mimořádným listům znovu vrátíme.

V neděli 28. března se po bohoslužbách uskuteční v 10.30 on-line **rozhovor o životě sboru**. Je to z toho důvodu, že není možné konat Výroční sborové shromáždění. Na internetových stránkách sboru je zveřejněna Výroční zpráva za rok 2020. Rozhovor má čtyři okruhy: život sboru, hledání faráře / farářky, oprava fary, finanční situace sboru.

Připojit se můžete přes

<http://nosislav.evangelnet.cz/zoom>

nebo

<https://www.youtube.com/ČCENosislav>

Kdo nebude na zoomu,

může své dotazy volat na 739 244 754.

Na našem sborovém youtube kanálu

<https://www.youtube.com/ČCENosislav>

se každé úterý objevují **biblické hodiny**, kde probíráme Velikonoční příběh podle Jana.

Také je tam nové „nábožko“.

25. března v 18.30 se na

<http://nosislav.evangelnet.cz/zoom>

uskuteční večer s hostem

Doc. Dr. **Tomášem Novotným**, který učí biblistiku Ostravské univerzity

Mluvit bude o židovském svátku **Pesach**.

Beseda bude přenášena snad i na náš youtube kanál.

Z MODLITBY ABRAHAMOVÝCH POTOMKŮ

Všemohoucí Bože, náš Stvořiteli,
který prokazuješ lásku lidské rodině a všemu,
co tvé ruce učinily, my, Abrahamovi synové a dcery,
přináležející k židovství, křesťanství a islámu,
spolu s ostatními věřícími a všemi lidmi dobré vůle,
děkujeme ti, že jsi nám za společného otce ve víře daroval
Abrahama, vynikajícího syna této šlechtné a milé země.

Děkujeme ti za tohoto příkladného muže víry.
Děkujeme ti rovněž za příklad odvahy, houževnatosti, síly
ducha, velkorysosti a pohostinnosti, jež nám daroval náš
– ve víře společný – otec.

Děkujeme ti, neboť hojným požehnáním našemu otci
Abrahamovi jsi z něho učinil požehnání
pro všechny národy.

Prosíme tě, Bože našeho otce Abrahama i náš Bože,
abys nám udělil pevnou víru, činnou v dobrém, víru,
která otevře naše srdce tobě
i všem našim bratřím a sestřím.

Učiň každého z nás svědkem tvé laskavé péče o všechny,
zejména uprchlíky a běžence, vdovy a sirotky,
chudé a nemocné.

Otevři naše srdce vzájemnému odpuštění
a učiň z nás nástroje smíření a pokoje,
tvůrce spravedlivější a bratrské společnosti.

Uveď do příbytku tvého pokoje a světla všechny zesnulé,
zvláště oběti násilí a válek.

Pomáhej občanským představitelům hledat a nalézat
unesené lidi a ochraňuj zvláště ženy a děti.

Pomáhej nám pečovat o planetu, společný domov,
který jsi ve své dobrotě a štědrosti dal nám všem.

Podporuj naše ruce při obnově této země a daruj nám
potřebnou sílu, abychom pomohli těm, kteří byli nuceni
opustit svoje domovy a zemi, mohli se bezpečně a důstojně
vrátit a začít nový, klidný a prosperující život. Amen.

*papež František při návštěvě města Násirija, vzdáleného
necelých 400 km jihovýchodně od Bagdádu, v jehož blízkosti
se kdysi rozkládalo hlavní město Sumerské říše – Ur, z Bible
známé jako Ur Chaldejců. Kniha Genesis (11,28-31) sem
umísťuje narození Abrahama, 6. března 2021*

NEZABALIT TO!

ONDŘEJ MACEK

Těm, kteří to slyšeli, pověděl ještě podoběnství, protože byl blízko Jeruzaléma a oni se domnívali, že království Boží se má zjevit ihned. Proto řekl: Jeden muž vznešeného rodu měl odejít do daleké země, aby si odtud přinesl královskou hodnost. Zavolal si deset svých služebníků a dal jim deset hřiven a řekl jim: 'Hospodařte s nimi, dokud nepřijdu.' Ale občané ho nenáviděli a poslali vzápětí poselstvo, aby vyřídilo: 'Nechceme tohoto člověka za krále!' Když se však jako král vrátil, dal si předvolat služebníky, kterým svěřil peníze, aby se přesvědčili, jak s nimi kdo hospodařil. Přišel první a řekl: 'Pane, tvoje hřivna vynesla deset hřiven.' Řekl mu: 'Správně, služebníku dobrý, poněvadž jsi byl věrný v docela malé věci, budeš vládnout nad deseti městy.' Přišel druhý a řekl: 'Pane, tvoje hřivna vynesla pět hřiven.' Řekl mu: 'Ty vládni nad pěti městy.' Přišel další a řekl: 'Pane, tu je tvoje hřivna; měl jsem ji schovanou v šátku, neboť jsem se tě bál. Jsi přísný člověk: bereš, co jsi nedal, a sklízíš, co jsi nezasel.' Řekne mu: 'Jsi špatný služebník. Soudím tě podle tvých vlastních slov: věděl jsi, že jsem přísný a беру, co jsem nedal, a sklízím, co jsem nezasel. Proč jsi aspoň mé peníze neuložil, a já bych si je teď vybral i s úrokem.' Svě družině pak řekl: 'Vezměte mu tu hřivnu a dejte ji tomu, kdo má deset hřiven!' Řekli mu: 'Pane, už má deset.' Pravím vám: 'Každému, kdo má, bude dáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má. Ale mé nepřátele, kteří nechtěli, abych byl králem, přiveďte sem a přede mnou je pobijte.' Po těchto slovech pokračoval Ježíš v cestě do Jeruzaléma. (Lukáš 19,11-28)

Abychom tomuto podoběnství pro sebe trochu lépe porozuměli, bude to potřebovat více úvodních informací a vysvětlení.

Území, na kterém se pohyboval Ježíš, leželo v mocenském zájmu Římské říše. Už Herodes Veliký, to je ten, co nechal povraždit děti v Betlémě, se stal králem díky rozhodnutí římského senátu a musel se za to patřičně odvděčovat. Po jeho smrti roku 4 před našim letopočtem bylo jeho království rozděleno mezi jeho syny. Nejstarší z nich Herodes Archealos dostal se souhlasem císaře Augusta Judeu s Jeruzalémem, Idumeu a Samařsko. A měl také slíbeno, že když tam bude dobře vládnout, tak že časem královské hodnosti také dočká. Ale už před jeho

nástupem jednali v Římě i zástupci židovské samosprávy, kteří proti jeho vládě neúspěšně protestovali (podle všeho měl, co se krutosti týká, otcovu školu). A zároveň se Řím na svou stranu pokoušel získat i jeho nevlastní bratr Herodes Antipas. Zhruba o deset let později, v roce 6 našeho letopočtu, byl však na naléhání další židovské delegace Archealos opravdu vlády zbaven a poslán do vyhnanství. Antipas ovšem utřel a Archealovu oblast začal spravovat nižší římský úředník - prokurátor.

Z toho je už asi jasné, že Ježíšovo podoběnství o někom, kdo chce v daleké cizině získat hodnost a potvrzení vlády, vychází hodně z reálií, které jeho současníci dobře znali. A asi je i provokovalo, že vznešené boží věci jsou tu přirovnávány k nedávné smradlavé politice.

Druhá věc, kterou by bylo dobré si uvědomit, je to, že tento příměr z politiky a byznysu s úroky Ježíš vypráví těsně před tím, než vjede do Jeruzaléma na své poslední svátky. Zřejmě všichni kolem něj čekali, že se tam cosi (konečně) stane. Nevěděli co, ale tušili že... Čekali asi něco mezi povstáním, a tím, že vypukne naplno boží království, o kterém Ježíš pořád mluví. Buď Ježíšovi pomohou ujmout se vlády lidé, nebo andělé.

A do této atmosféry jim Ježíš říká, že jacísi služebníci budou neznámo jak dlouhou dobu muset hospodařit s kapitálem, které jim svěří někdo ne úplně populární, kdo pak bude dlouho vzdálen v cizině.

A poslední poznámka. Termín použitý pro ten kapitál je mína. Tedy asi sto denárů. Přičemž denár byl obvyklou denní mzdou dělníka. Takže žádná závažná částka. Konec informačního okénka.

Ti dva první služebníci byli pochváleni za svou věrnost. To slovo má hodně blízko k víře. Opakem věrnosti je pochybování a nespolehlivost. Respektive král se jich doslova postupně zeptal: Kolik jsi uzavřel obchodů? Ve společnosti, která svými poselstvy dává najevo, že králi není nakloněna, případně, která je vůči němu vyloženě nepřátelská, to asi znamená i: Kolikrát ses ke mně nebál přihlásit? Kolikrát ses za mě nestyděl? Kolikrát jsi v době, kdy se za mě nešlo schovat, kdy nebylo jasné s jakou a jestli vůbec se vrátím, kvůli mně riskoval, o mně mluvil?

Ježíš tu není. Něco nám svěřil. Nic moc. Pár příběhů, rad, inspirací, ale také svoji důvěru. Prostředí je tu na Boha zvědavé tu více tu méně. Občas na různých místech jde kvůli víře, že je někde král, kterému se budeme zodpovídat, i o krk. Co s tím svěřeným děláme? Inspirujeme druhé k naději, že se

vrátí, že tuhle zemi nepustil ze zřetele? Vyprávíme ty příběhy natolik poctivě (a sugestivně), žijeme jimi, žijeme je, že to druhé až zaujme? Rozvíjíme je? Ježíš kolem sebe vytvářel prostor, kde se lidé radovali, cítili dobře, cítili se přijati, kde objevovali Boha, kde se odpouštělo, kde sem tam dostal i hladový najíst a žiznivý napít vína. Zvětšujeme tento prostor?

Ale zároveň bacha. Ten první i druhý služebník řekne: „Tvoje hřivna vydělala.“ Takže ono vlastně možná stačí se jen s tím, co nám Ježíš svěřil, neschovat, nestrčit to do poličky v knihovně jak Bibli. Ono to evangelium je fakt silné a působí „samo“, jen občas z něj někomu v pravou chvíli něco slušně převyprávět nebo dát zažít. Netajit se s tím, že spoléhám na nějakého Boha, že s ním počítám.

Potom je tu ten třetí. Ten nic neriskoval. Dobře pochopil, že situace je nejistá. Okolí nepřátelské. Asi mu, podle toho, co říká, ani král nebyl moc sympatický. Spíš v něm vidí něco mezi smrtí a tím, kdo si nárokuje to, co mu druzí dát nechtějí. Strach ochromuje. Jeden neví, kam a jak se dát, tak raději nikam. Lidé se občas Boha bojí. On tu je, ale raději s ním nemít co do činění. Strach z života, strach o sebe, strach z druhých, strach o život, takže vlastně také strach z evangelia. A možná jsou to všechno jen kecý a výmluvy.

Pěkně si to nechal pro sebe. Kdo nic nedělá, nic nezkazí.

„Každému, kdo má, bude dáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.“ Kdo nerozvíjí to, co má, ten o to přijde. Z podstaty se žije do mínusu.

Když se s vírou, evangelium zavřeme doma, časem si přestaneme dělat čas na modlitby, Bibli, když přestaneme přemýšlet, co můžeme udělat pro druhé, a zkoušet to také udělat, tak časem půjde celá naše křesťanská víra (celý náš život s Ježíšem) do kopru.

Každý dostal stejně. Stejně hodně. Stejně málo. Nehraje se na to, že je někdo víc vybavený, šikovnější, výmluvnější, chytřejší, víc přijde mezi lidi...

Na začátku byla řeč o deseti služebnících. Pak byli zmíněni jen tři. Snad jsme mezi těmi, kterých se král teprve chystá zeptat: Protáčeli jste s důvěrou světem to, co jsem vám svěřil? Žili jste to evangelium? Nebo jste to zabalili?

FS ČCE v Nosislavi,
Masarykova 156.
<http://nosislav.evangnet.cz>;
číslo bankovního účtu
2900034096/2010; IČ 48452831